

A) Elevation of a Moment

Beyond but Including the Mitzva

גור אריה בראשית (פרשת ויגש) פרק מו פסוק כט
 ואמרו רבותינו ז"ל שהיה קורא קריאת שמע. והקשו למה יוסף לא קרא קריאת
 שמע כיון ששעת קריאת שמע היה, שדוחק לומר שהקדים או שאחר כי זריזין מקדימין
 (פסחים ד.), ושעה אחת לכלם, ועוד מנא לן שקרא קריאת שמע - שמא התפלל, ויש
 לתרץ כי יוסף קרא קריאת שמע, וקיימא לן כרבי יהודה (ברכות יג.) שבאמצע הפרק
 מפסיק לשאול מפני היראה, והיינו יראת אביו, ולפיכך היה מפסיק בקריאת שמע, אבל
 יעקב לא היה מפסיק וקרא קריאת שמע. אמנם יש לדעת ענין קריאת שמע שהיה
 קורא ובזה יתורץ מה שלא היה קורא יוסף קריאת שמע, לפי שכאשר בא יעקב
 וראה את יוסף בנו מלך, בא בלבו אהבתו ויראתו של הקדוש ברוך הוא איך מדותיו
 הם טובות ושלימות, ומשלם שכר טוב ליראיו. וזהו מדת החסידים אשר יקרה להם
 טוב מתדבקים אל הקדוש ברוך הוא על הטובות והאמת שעשה עמהם. וזהו קריאת
 שמע שבו נזכר ייחוד מלכות שמים (דברים ו, ד) ואהבתו (שם שם ה). וראוי היה
 לקרות קריאת שמע כאשר בא אליו יוסף אחר הצער הגדול אשר היה לו בעבורו,
 ועתה ראה אותו מלך, היה אוהב את הקדוש ברוך הוא אשר עושה לו זה, וקבל
 מלכותו ואהבתו ויראתו, וזהו נכון למבין

Vayechi Version 9 See Pesachim 56a)

רמב"ם הלכות קריאת שמע פרק א הלכה ד
 הקורא קריאת שמע כשהוא גומר פסוק ראשון אומר א בלחש ברוך שם כבוד
 מלכותו לעולם * ועד וחוזר וקורא כדרכו ואהבת את יי' אלהיך עד סופה, ולמה קורין כן
 מסורת היא בידינו שבשעה שקבץ יעקב אבינו את בניו במצרים בשעת מיתתו ציוס
 וזרזם על ייחוד השם ועל דרך ה' שהלך בה אברהם ויצחק אביו ושאל אותם ואמר להם
 בני שמא יש בכם פסלות מי שאינו עומד עמי בייחוד השם כענין שאמר לנו משה רבינו
 פן יש בכם איש או אשה וגו' ענו כולם ואמרו שמע ישראל יי' אלהינו יי' אחד, כלומר
 שמע ממנו אבינו ישראל יי' אלהינו יי' אחד, פתח הזקן ואמר ברוך שם כבוד מלכותו
 לעולם ועד, לפיכך נהגו כל ישראל לומר שבח שבח ב' ישראל הזקן אחר פסוק זה

Q & A of R Meir Tzvi Bergman (Heard from R Michael Parnes)

Why not Hodu Lashem?

Basruch Shem is a Missive/Challenge for the Future

B) The Early Shema?

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ברכות השחר ושאר ברכות סימן מו סעיף ט
 אשר יצר, ואין לשנות (וכן משמע בתוס' ומדכי פ"ק דברכות). כד' ו) טו' וטוב טז' לומר (ל)
 בשחרית אחר שמע ישראל וגו': כה' בשכמל'ו, <טז טז יז' כא> * (לא) כי לפעמים שוהין עם
 קריאת שמע לקרותה (לב) שלא בזמנה יד' {יד' * (לג) ויוצא בזה (טור)

Rokeach- Yom Tov when people come later to shul

Caveat

משנה ברורה סימן מו ס"ק לא

כי לפעמים - פי' משום דלפעמים שוהין הצבור [כן] לכן יאמרו בכל פעם בשכמל"ו דבלא (לא) ברוך שכמל"ו לא נראה הק"ש רק כסיפור דברים אך [כז] יכוין שלא לצאת אלא אם כן ירא שהצבור יעברו זמן ק"ש אבל כשלא יעברו מוטב לצאת ידי ק"ש עם הצבור שבצבור יקרא כל השלשה פרשיות וברכותיה כמו שתקנו חז"ל לכתחלה. ובמקום שירא שהצבור יעברו זמן ק"ש יכוין לבו כדין ק"ש ויכוין לצאת בזה המצות עשה דק"ש דבמצוה דאורייתא קי"ל בסימן ס' ס"ג דמצות צריכות כונה וי"א שיקרא כל הפרשה ראשונה ויותר טוב שאז יקרא כל השלשה פרשיות כמו שכתב הפר"ח כדי להזכיר יציאת מצרים בזמן ק"ש ובח"א בכלל ח' דין ז' הסכים להפר"ח:

Historical Explanation

History of the Jews: From the Roman Empire to the early medieval period

By Simon

Dubnow

236

HISTORY OF THE JEWS

Gnosticism, made great strides. The representatives of the ruling religion (Parseism) envisioned a great threat in the agitation of the Jews, Christians, and Manichaeists. Religious disputes became more frequent, intensifying the dissensions. At the instigation of the Persian Magii, King Yezdegerd II (438–457) persecuted the Christians and the Jews. He declared to the Christians in Armenia: “The religion of your master king must also be your religion, because we will not have to account to God for you.” It was a primitive expression of the principle, *cujus regio ejus religio*. Confident that he possessed the complete truth, Yezdegerd wrote: “Insane are those men who maintain that God created death, and that He is the source of both Good and Evil,” since this contradicts the Persian dogma of dualism (Ormuzd-Ahriman). Such “madmen” were punished in the name of the law. Judging by the vague chronicles, the persecutions of the Jews were expressed in prohibiting them to recite publicly the prayer *Shema*—the manifesto of religious monism; moreover, they were forbidden to observe the Sabbath, which especially perturbed the Persians (fire worshippers) who

together,” joined in father-son collaboration, just as when they had set out earlier when “the two of them went together.” Thus the *Akeda* was not a test just of Abraham, but of Isaac too.

קבלת על מלכות שמים / ACCEPTING THE SOVEREIGNTY OF HEAVEN

לְעוֹלָם — *Should always*. The section beginning here and extending until the recitation of the opening verse of the *Shema* comes from the early *Midrash Seder Eliyahu Raba*, and is a succinct statement of Jewish faith and loyalty to God. It was likely introduced during a period of persecution as a substitute for the full recitation of the *Shema* (*Shibbolei HaLeKet*). The ninth-century Gaon Mar Sar Shalom records that in the year 456 CE the Persian king Yezdegerd II forbade the observance of Shabbat as well as the *Shema*. An adherent of the Zoroastrian religion that proclaimed the

existence of two gods (one of light/goodness and one of darkness/evil), Yezdegerd sought to eradicate the belief in one God. In response, the sages of the time instituted two recitations of the first verse of *Shema*: the one here, which was to be recited at home, and another one as part of the Shabbat *Musaf Kedusha*. Although both contain only the first verse of the *Shema*, this sufficed to fulfill the *Shema* obligation.

יִרְאָה שָׁמַיִם בְּסֵתֶר וּבְגָלוּי — *Be God-fearing, whether in private or in public*. As this prayer was originally composed for a time of persecution, worshipers were urged to at least recite the *Shema* in private, hence the word **בְּגָלוּי** is missing from older *siddurim*. In *Seder Eliyahu Raba*, the word **בְּסֵתֶר**, “privately,” is missing, too. Rashi urged the omission of the entire phrase, lest one think that religious observance is only necessary in private (*Shibbolei HaLeKet*). Indeed, this

New RCA
Siddur-

www.britannica.com/topic/Sasanian-dynasty

Yazdegerd II, (flourished 5th century), king of the **Sāsānian dynasty** (reigned 438–457), the son and successor of **Bahrām V**.

Sasanian dynasty

Iranian dynasty

Sassanian, also called **Sasanid**, ancient Iranian **dynasty** that ruled an **empire** (224–651 CE), rising through **Ardashir I**’s conquests in 208–224 CE and **destroyed by the Arabs** during the years 637–651.

<https://www.britannica.com/topic/Sasanian-dynasty>

Yazdegerd II, (flourished 5th century), [king](#) of the [Sāsānian dynasty](#) (reigned 438–457), the son and successor of [Bahrām V](#).

Sasanian dynasty

Iranian dynasty

Sasanian dynasty, Sasanian also spelled **Sassanian**, also called **Sasanid**, ancient Iranian [dynasty](#) that ruled an [empire](#) (224–651 CE), rising through [Ardashīr I](#)'s conquests in 208–224 CE and destroyed by the Arabs during the years 637–651. The dynasty was named after [Sāsān](#), an ancestor of Ardashīr.